

תת"ע 8027/08/17 - מדינת ישראל נגד קטי רשאל גריבר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8027-08-17 מדינת ישראל נ' גריבר קטי רשאל
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

בעניין: מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה חיפה

המאשימה

נגד

קטי רשאל גריבר

הנאשמת

נימוקי הכרעת הדין

בתאריך 15.05.18 זיכיתי את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום, וזאת מחמת הספק. להלן נימוקי הכרעת הדין:

כללי

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של העמדת רכב ליד תמרור 437 (חניית השמורה לרכב נכה) בניגוד לתקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 06.03.16 בשעה 17:43 ברחוב ברזילי 12 בחיפה החנתה הנאשמת את רכבה במקום חנייה המיועד לרכב של נכה.

2. הנאשמת הודתה בכך שהעמידה את הרכב בחניית הנכה, אך טענה שהתמרור הוסתר ולא ניתן היה להבחין בו.

ראיות הצדדים

עדות השוטר רושם הדו"ח

3. מטעם התביעה העיד רס"ב יצחק נפתלי אשר ערך את הדו"ח 1/ת ואשר את תוכנו. בנסיבות המקרה רשם השוטר שהתמרור "נראה היטב וברור" מצד ימין של הכביש. העד התבקש להתייחס לתמונה נ/3 בה ניתן לראות שהתמרור מוסתר על ידי ענפיו של עץ, והשיב: "אני לא יודע כמה מטרים הוא לפני התמרור. כתבתי שהתמרור נראה היטב וברור, אז בדקתי את הנושא לפני. באתי למקום על פי אירוע, קריאה, ולא על פי יוזמתי" (עמ' 2 ש' 20-24 לפרוטוקול).

עדות הנאשמת

4. בבית המשפט העידה הנאשמת: "אני מראה לבית המשפט את התמונות נ/1 עד נ/3. כמו שניתן לראות ב-נ/3 התמונה מוסתרת. אני לא מכירה את המקום. כתבתי לעירייה והם סימנו את המקום כמו שצריך כפי שניתן לראות ב-נ/1. גם כשנוסעים מהכביש, לא רואים את התמרור. אני נגד חנייה בחניית נכים. את התמונה של השלט שמוסתר על ידי הענפים צילמתי למחרת. צילמתי עוד תמונות אחרי שלושה ימים מקדימה של המקום" (עמ' 3 ש' 1-8 לפרוטוקול - ההדגשה שלי ג.ק.).

בחקירתה הנגדית - לטענה לפיה הייתה מבחינה בתמרור אילו הייתה מסתכלת לכיוון התמרור לאחר יציאתה מהרכב, השיבה: "לא. בלילה לא ניתן. התמרור נראה ממש מוסתר ע"י העצים" (עמ' 3 ש' 22-23 לפרוטוקול).

דין

5. עיון בתמונה נ/3 מלמד כי חלקו הקדמי של התמרור מוסתר ברובו על ידי ענפיו של עץ וגם גב התמרור מוסתר בחלקו על ידי אותם הענפים. גרסת הנאשמת לפיה התמונה נ/3 צולמה יום לאחר קבלת הדו"ח לא נסתרה, ויש להניח שזה היה מצב הדברים גם במועד רישום הדו"ח.

6. די בתמונה נ/3 ובגרסת הנאשמת כדי לכרסם באופן משמעותי ברישומי של השוטר לפיהם התמרור "נראה היטב וברור". בהקשר זה ייאמר שהשוטר לא שלל את גרסת הנאשמת, וכל שהיה לו לומר ביחס לתמונה נ/3, שהוא אינו יודע מאיזה מרחק צולמה התמונה, כאשר ניתן לראות בבירור שמדובר במטרים ספורים.

7. כך גם לא נסתרה גרסת הנאשמת, לפיה התמונה נ/1 בה ניתן להבחין היטב בציור של "כיסא גלגלים" על פני הכביש, צולמה רק לאחר שהתלוננה על היעדר סימון (כפי שניתן לראות בתמונות שצולמו יום לאחר קבלת הדו"ח) והעירייה פעלה בהתאם (עמ' 3 ש' 11-14 לפרוטוקול).

8. לאור האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר את עובדות כתב האישום, ובפרט לא את העובדה הנטענת לפיה התמרור "נראה היטב וברור". למעשה הנאשמת הוכיחה שהתמרור הוסתר על ידי ענפים מלפנים ומאחור ולא ניתן היה להבחין בו כנדרש.

9. לאור האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

10. לשלוח לצדדים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ח, 10 יוני 2018, במעמד הצדדים